

Sygn. akt VIII Ka 175/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 kwietnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku VIII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący-Sędzia SO Krzysztof Kamiński

Protokolant: Agnieszka Malewska

w obecności prokuratora Marka Moskala, po rozpoznaniu w dniu 29 kwietnia 2013 r. sprawy W.M.oskarżonej o czyny z art. 270§1 k.k. na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora od wyroku Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim Zamiejscowy VII Wydział Karny z siedzibą w Hajnówce dnia 17 stycznia 2013 r. (sygn. akt VII K 514/12):

I. Wyrok w zaskarżonej części zmienia w ten sposób, że orzeka świadczenie pieniężne, o którym mowa w pkt. 2 części dyspozytywnej, na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

II. Zwalnia oskarżoną od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze i obciąża nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

W. M. została oskarżona o to, że:

I. W dniu 10 lutego 2012 roku w mieszkaniu w miejscowości (...)nr. (...)(...), powiat (...), woj. (...)w celu użycia za autentyczny podrobiła dokument w postaci: Uzasadnienie przyczyny korekty zeznania podatkowego za 2011 r. J. W./PESEL (...)/ w ten sposób, że podrobiła czytelny podpis J. W.podpisując się czytelnie jego nazwiskiem a następnie w dniu 10.02.2012 r. użyła tego dokumentu jako autentycznego do rozliczenia w Urzędzie Skarbowym w (...), tj. o czyn z art. 270§1 k.k.

II. W dniu 10 lutego 2012 roku w mieszkaniu w miejscowości (...)nr. (...)(...), powiat (...), woj. (...)w celu użycia za autentyczny podrobiła dokument w postaci zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2011 PIT – 37 wystawionego na J. W.w ten sposób, że podrobiła czytelny podpis J. W.podpisując się czytelnie jego nazwiskiem w rubryce pod nazwą: 134.Podpis podatnika a następnie w dniu 10.02.2012 r. użyła tego dokumentu jako autentycznego do rozliczenia w Urzędzie Skarbowym w (...), tj. o czyn z art. 270§1 k.k.

III. W dniu 12 lutego 2012 roku w mieszkaniu w miejscowości (...)nr (...)(...), powiat (...), woj. (...)w celu użycia za autentyczny podrobiła dokument w postaci Oświadczenia W.J.w ten sposób, że podrobiła czytelny podpis J. W.podpisując się czytelnie jego nazwiskiem a następnie w dniu 20.03.2012 r. użyła tego dokumentu jako autentycznego do rozliczenia w Urzędzie Skarbowym w (...), tj. o czyn z art. 270§1 k.k.

IV. W dniu 12 lutego 2012 roku w mieszkaniu w miejscowości (...)nr (...)(...), powiat (...), woj. (...)w celu użycia za autentyczny podrobiła dokument w postaci zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2011 PIT-37 wystawionego na J. W.w ten sposób, że podrobiła czytelny podpis J. W.podpisując się czytelnie jego nazwiskiem w rubryce pod nazwą: 134. Podpis podatnika a następnie w dniu 20.03.2012 r. użyła tego dokumentu jako autentycznego do rozliczenia w Urzędzie Skarbowym w (...), tj. o czyn z art. 270§1 k.k.

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim wyrokiem z dnia 17 stycznia 2013 r. w sprawie o sygn. akt VII K 514/12:

1. Oskarżoną W. M. uznał za winną popełnienia zarzucanych jej aktem oskarżenia czynów, przyjmując, że stanowią każdy z nich wypadek mniejszej wagi, a także ciąg przestępstw z art. 270§2a k.k. i postępowanie karne wobec w/w na mocy art. 66 § 1 i 2 k.k. i art. 67§1 k.k. warunkowo umorzył na okres próby w wymiarze 1 (jednego) roku.

2. Na mocy art. 67§3 k.k. w zw. z art. 39 pkt. 7 k.k. orzekł od oskarżonej na rzecz S. K. W. P. S."C. Z. D.. M. (...), (...) W., świadczenie pieniężne w kwocie 200 (dwieście) złotych.

3. Na mocy art. 44§1 k.k. orzekł przepadek dowodów rzeczowych w postaci dokumentu z dnia 10.02.2012 r. z tytułem: Uzasadnienie przyczyny korekty zeznania podatkowego za 2011 r. J. W., dokumentu PIT 37 za rok. 2011 dot. J. W., oświadczenia z dnia 12.02.2012 r. i dokumentu PIT 37 za rok 2011 wraz z załącznikami opisanymi w wykazie Nr I/108/2012 r. na k. 48 akt, przechowywanych na k. 43 – 46 akt poprzez pozostawienie ich w aktach.

4. Zasądził od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 60,00 (sześćdziesiąt) złotych tytułem opłaty i obciążył ją kosztami sądowymi w kwocie 90,00 (dziewięćdziesiąt) złotych.

Powyższy wyrok, na podstawie art. 425§ 1 i 2 k.p.k. i art. 444 k.p.k. zaskarżył prokurator w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonej. Powołując się na przepisy art. 438 pkt 1 k.p.k. i art. 437 § 1 i 2 k.p.k. wyrokowi temu zarzucił naruszenie przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 67§3 k.k. w zw. z art. 39 pkt 7 k.k. w zw. z art. 49§1 k.k. poprzez orzeczenie przez Sąd w wyroku świadczenia pieniężnego w kwocie 200 zł na rzecz Społecznego Komitetu Wspierania Pomnika Szpitala „Centrum Zdrowia Dziecka” podczas gdy zgodnie z art. 49§1 k.k. świadczenie pieniężne określone w art. 39 pkt 7 może być orzeczone jedynie na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Wskazując na powyższe prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie świadczenia pieniężnego w kwocie 200 zł. na rzecz Fundacji Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora jest zasadna i zasługuje na uwzględnienie.

Jak słusznie wskazał apelujący, zgodnie z obowiązującym od 1 stycznia 2012 r. brzmieniem art. 49§1 k.k. (vide ustawa w dnia 12 lutego 2010 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny ... (Dz. U. nr 40, poz.227), świadczenie pieniężne może być orzeczone wyłącznie na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Sąd pierwszej instancji orzekając w/w świadczenie na rzecz Społecznego Komitetu Wspierania Pomnika Szpitala „(...)” (vide pkt 2 części dyspozytywnej) dopuścił się obrazy w/w przepisu, do czego przyznał się w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku.

Dlatego należało orzec, jak w pkt I sentencji niniejszego wyroku.

Z uwagi na to, że postępowanie odwoławcze było konsekwencją błędu Sądu pierwszej instancji, na mocy art. 624§1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k., ze względów słusznościowych, należało zwolnić oskarżoną od kosztów sądowych za to postępowanie.